

[John Winther]

og det gælder i øvrigt også andre justeringer. For vort partis vedkommende har vi tidligere givet til kende, at vi var parate til at betale for udvidelser, der kommer faget idræt til gode, og at vi ønsker ressourcforbruget i undervisningssektoren justeret til fordel for folkeskolen i de kommende år. Forslaget må også ses på baggrund af disse kendsgerninger.

Det skal ikke skjules, at vi gerne – og med os mange ude over landet – havde stillet et endnu videre gående forslag for i endnu højere grad at modvirke en udvikling, der spores i skolen efter den nye lov. Men vi har accepteret, at det ikke vil være muligt at få mere vidtgående ændringer igennem folketinget kort tid efter, at så mange partier har bundet sig efter langvarige forhandlinger. Selv om vi ikke står bag vedtagelsen af den nye skolelov, har vi foretrukket dette forhandlingsoplæg.

Med håbet om, at vi kan få en saglig og rolig debat og nå frem til resultater under udvalgsbehandlingen, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Afgørelse af forslag om at henvise forslag til lov om folkeafstemning om atomkraft i Danmark [af Arentoft m. f.] til udvalget for forretningsordenen eller til det energipolitiske udvalg. [Afstemning].

Afstemning

Første næstformands forslag om at henvise lovforslaget til udvalget for forretningsordenen

vedtoges med 95 stemmer mod 23.

Dermed bortfaldt det af Arentoft (FP) fremsatte forslag om at henvise lovforslaget til det energipolitiske udvalg.

Den næste sag på dagsordenen var:

**2) Forespørgsel til handelsministeren:
Forespørgsel af Jørgen Jensen (DKP):**

»Hvad vil ministeren gøre for at hindre virksomhedslukninger?«

(Forespørgsel nr. VI. Anmeldt 16/11 77. Fremme af foresp. vedtaget 22/11 77).

Forhandling

Jørgen Jensen (DKP):

Vi har stillet spørgsmålet: hvad vil ministeren gøre for at hindre virksomhedslukninger?

I marts måned 1975 havde vi her i tinget en tilsvarende debat om det samme spørgsmål, og på det tidspunkt udtalte statsminister Anker Jørgensen – jeg kan henvise til Folketingstidende 1974–75, 2. samling, sp. 931 – følgende:

»Som svar på den forespørgsel, vi nu skal behandle, kan jeg svare, at det er en klar målsætning for regeringen og dermed også for socialdemokratiet at yde ethvert rimeligt bidrag for at modvirke, at danske arbejdspladser bliver nedlagt, uden at der er nogen rimelig grund til det. Det har vi givet udtryk for på forskellig måde, ikke blot i udtalelser og ikke blot i ord, men også i form af konkrete forslag. Jeg skal her blot minde om det forslag, som også lige blev omtalt nu, nemlig forslaget om en statslig bistandsfond. . . «.

Samtidig fremholdt såvel statsministeren som økonomiministeren, at selv om man ikke kunne afvise, at arbejdspladser nedlægges, fordi ejerne ser en fordel i at flytte kapital til udlandet, er betydningen for den samlede produktion og beskæftigelse i den slags tilfælde ret beskeden.

Jeg må notere i dag, at trods bistandsfonden, trods egnsudviklingsstøtten, trods en mangfoldighed af direkte og indirekte støtteordninger til erhvervslivet, som man har gennemført her i folketinget, støtteordninger, der er suppleret med indgreb over for fagbevægelsen med det formål at fastholde det, man kaldte for indkomstpolitik, at bremse lønfremstød og fagbevægelsens kamp for bedre arbejdsvilkår og dens kamp for indflydelse og medbestemmelse, trods dette er vi i dag, snart 3 år efter den citerede udtalelse fra statsministeren, i den situation, at der daglig lukker mere end 30 virksomheder. Trods de løfter, der blev afgivet, forventer vi nu alle, efter de udtalelser der kommer, en stigning i arbejdsløshedstallet, således at vi ved årsskiftet har mere end 200.000 arbejdsløse.